

V

(Hirdetmények)

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

BÍRÓSÁG

A Bíróság (nagytanács) 2018. április 10-i ítélete (a Landgericht Berlin [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Romano Pisciotti kontra Bundesrepublik Deutschland

(C-191/16. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — Uniós polgárság — EUMSZ 18. cikk és EUMSZ 21. cikk — Valamely tagállam szabad mozgáshoz való jogát gyakorló állampolgárának az Amerikai Egyesült Államok részére történő kiadatása — Az Európai Unió és valamely harmadik állam közötti kiadatási megállapodás — Az uniós jog hatálya — Csak a saját állampolgárokra vonatkozó kiadatási tilalom — A szabad mozgás korlátozása — A büntetlenség megelőzésén alapuló igazolás — Arányosság — Az uniós polgár származási tagállamának értesítése)

(2018/C 200/02)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landgericht Berlin

Az alapeljárás felei

Felperes: Romano Pisciotti

Alperes: Bundesrepublik Deutschland

Rendelkező rész

- 1) Az uniós jogot úgy kell értelmezni, hogy olyan esetben, mint amelyről az alapügyben szó van, amelyben egy, az Amerikai Egyesült Államoknak kiadni kért uniós polgárt e kérelem esetleges teljesítése céljából az állampolgársága szerinti tagállamtól eltérő tagállamban tartóztattak, e polgár helyzete az uniós jog hatálya alá tartozik, mivel az említett polgár az Európai Unión belüli szabad mozgáshoz való jogaival élt, és mivel az említett kiadatás iránti kérelmet az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok között a kiadatásról szóló, 2003. június 25-i megállapodás keretében kezdeményezték.
- 2) Olyan esetben, mint amely az alapügy tárgyát képezi, amelyben egy, az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok között a kiadatásról szóló, 2003. június 25-i megállapodás keretében az Amerikai Egyesült Államoknak kiadni kért uniós polgárt e kérelem esetleges teljesítése céljából az állampolgársága szerinti tagállamtól eltérő tagállamban tartóztattak, az EUMSZ 18. és az EUMSZ 21. cikket úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az, ha a megkeresett tagállam valamely alkotmányjogi szabály alapján harmadik államok kiadatás iránti megkeresései esetében eltérően kezeli a saját és más uniós tagállamok állampolgárait, és ez utóbbiak kiadatását engedélyezi, míg a saját állampolgárainak kiadatását nem, amennyiben előzőleg e polgár állampolgársága szerinti tagállam illetékes hatóságai számára lehetővé tette, hogy az átadását európai elfogatóparancs útján kérjék, és amennyiben ez utóbbi tagállam ennek érdekében nem tett intézkedéseket.

⁽¹⁾ HL C 270., 2016.7.25.